

“* শান্তিৰ শক্তিৰ মহত্ব *”

শান্তিৰ সাগৰ পিতাই নিজৰ শান্তিৰ অৱতাৰ সন্তানসকলক লগ কৰিবলৈ আহিছেইক। আজিৰ সংসাৰত সকলোতকৈ আৱশ্যক বস্তু হৈছে শান্তি। সেই শান্তিৰেই দাতা হৈছে তোমালোক সন্তানসকল। যিমানেই কোনোবাই বিনাশী ধন, বিনাশী সাধনৰ দ্বাৰা শান্তি প্ৰাপ্ত কৰিব নোখোজক কিয় তথাপিও সঁচা অৱিনাশী শান্তি প্ৰাপ্ত কৰিব নোৱাৰে। আজিৰ সংসাৰত ধনৱান হোৱা স্বত্বেও, সুখৰ সাধন থকা স্বত্বেও, সদাকালৰ অৱিনাশী শান্তিৰ ভিক্ষাৰী। এনেকুৱা শান্তিৰ ভিক্ষাৰী আত্মাসকলক তোমালোক মাষ্টৰ শান্তি দাতা, শান্তিৰ ভাণ্ডাৰ, শান্তিৰ স্বৰূপ আত্মাসকলে অঞ্জলি দি সকলোৰে শান্তিৰ তৃষ্ণাক, শান্তিৰ ইচ্ছাক পূৰ্ণ কৰা। বাপদাদাৰ অশান্ত সন্তানসকলক দেখি দয়া ওপজে। ইমান প্ৰচেষ্টা কৰি চাইন্সৰ (বিজ্ঞানৰ) শক্তিৰ দ্বাৰা ক’ৰ পৰা ক’লৈ গৈ উপস্থিত হৈছে, কি কি তৈয়াৰ কৰি আছে, দিনক ৰাতিও কৰিব পাৰে, ৰাতিক দিনো কৰিব পাৰে কিন্তু নিজ আত্মাৰ স্ব-ধৰ্ম শান্তি ইয়াক প্ৰাপ্ত কৰিব নোৱাৰে। যিমানেই শান্তিৰ পিছত দৌৰা-দৌৰি কৰে সিমানেই অল্প কালৰ শান্তিৰ পাছত পৰিণাম স্বৰূপে অশান্তিহে পায়। অৱিনাশী শান্তি সকলো আত্মাৰে ঈশ্বৰীয় জন্ম-সিদ্ধ অধিকাৰ। কিন্তু এই জন্ম-সিদ্ধ অধিকাৰৰ পিছত ইমান পৰিশ্ৰম কৰে। চেকেণ্ডৰ প্ৰাপ্তি কিন্তু এই চেকেণ্ডৰ প্ৰাপ্তিৰ পিছত সম্পূৰ্ণ পৰিচয় নথকাৰ কাৰণে কিমান হাবাখুৰি খায়, আহান কৰে, চিয়ঁৰে, দুখী-অশান্ত হৈ পৰে। এনেকুৱা শান্তিৰ পিছত দিশহাৰা হোৱা নিজৰ আত্মাৰূপী ভাইসকলক, ভাই-ভাইৰ দৃষ্টি দিয়া। এই দৃষ্টিৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ সৃষ্টি পৰিৱৰ্তন হৈ যাব।

তোমালোক সকলো শান্তিৰ অৱতাৰ আত্মাসকল সদায় শান্ত স্বৰূপ স্থিতিত থকা নহয় জানো? অশান্তিক চিৰকালৰ কাৰণে বিদায় দিছা নহয়! অশান্তিৰ বিদায় উৎসৱ পাতিলা নে এতিয়াহে পাতিবা? যিয়ে এতিয়াও অশান্তিৰ বিদায় উৎসৱ পতা নাই, এতিয়াহে পাতিবা, তেনে কোনো ইয়াত আছেনে? তেওঁলোকৰ বাবে তাৰিখ নিৰ্ধাৰিত কৰি দিওঁনে? যিসকলে এতিয়া উৎসৱ পাতিব তেওঁলোকে হাত উঠোৱা। কেতিয়াও সপোনতো যেন অশান্তি নাহে। সপোনো শান্তিময় হৈ গৈছে নহয় জানো! শান্তিৰ দাতা হৈছে পিতা, তোমালোক হৈছে শান্তি স্বৰূপ। ধৰ্মও শান্ত, কৰ্মও শান্ত তেন্তে অশান্তি ক’ৰ পৰা আহিব? তোমালোক সকলোৰে কৰ্ম কি? শান্তি দান কৰা। এতিয়াও ভক্ত লোকসকলে তোমালোকৰ আৰতি কৰিলে তেতিয়া কি বুলি কয়? শান্তি দাতা। গতিকে এয়া কাৰ আৰতি কৰে? তোমালোকৰ নে কেৱল পিতাৰ? শান্তি দাতা সন্তানসকল সদায় শান্তিৰ মহাদানী, বৰদানী আত্মা হোৱা। শান্তিৰ কিৰণ বিশ্বত মাষ্টৰ জ্ঞান সূৰ্য হৈ বিয়পাই দিওঁতা হোৱা, এইটোৱে নিচা আছে নহয় যে পিতাৰ লগে লগে আমিও মাষ্টৰ জ্ঞান সূৰ্য হওঁ বা শান্তিৰ কিৰণ বিয়পাই দিওঁতা মাষ্টৰ সূৰ্য হওঁ।

চেকেণ্ডত স্ব-ধৰ্মৰ পৰিচয় দি স্ব-স্বৰূপত স্থিত কৰাব পাৰানে? নিজৰ বৃত্তিৰ দ্বাৰা, কোনটো বৃত্তি? এই আত্মাই অৰ্থাৎ আমাৰ এই ভায়েও যেন বাবাৰ উত্তৰাধিকাৰ প্ৰাপ্ত কৰে। এইটো শুভ বৃত্তি বা শুভ ভাৱনাৰ দ্বাৰা অনেক আত্মাক অনুভৱ কৰাব পাৰা, কিয়? ভাৱনাৰ ফল অৱশ্যেই পোৱা যায়। তোমালোক সকলোৰে শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনা আছে, স্বাৰ্থ ৰহিত ভাৱনা আছে, কল্যাণৰ ভাৱনা আছে। এনেকুৱা ভাৱনাৰ ফল নাপাবা, এয়া হ’বই নোৱাৰে। যেতিয়া বীজ শক্তিশালী তেন্তে ফলো নিশ্চয় প্ৰাপ্ত হ’বই। কেৱল এইটো শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনাৰ বীজক সদায় স্মৃতিৰ পানী দি থকা তেতিয়া সমৰ্থ ফল, প্ৰত্যক্ষ ফলৰ ৰূপত অৱশ্যে প্ৰাপ্ত হ’বই। হ’ব নে নহ’ব সেই প্ৰশ্ন উদয় হ’ব নালাগে। সদায় সমৰ্থ স্মৃতিৰ পানী দি থাকিলে অৰ্থাৎ সকলো আত্মাৰ প্ৰতি শুভ ভাৱনা থাকিলে তেতিয়া সমৰ্থ ফল প্ৰত্যক্ষ ৰূপত অৱশ্যেই প্ৰাপ্ত হ’ব। সকলো আত্মাৰ জন্ম-জন্মৰ আশা পিতাৰ লগতে সকলো সন্তানেও পূৰ্ণ কৰি আছে আৰু সকলোৰে আশা পূৰ্ণ হৈ যাবই।

যেনেকৈ এতিয়া অশান্তিৰ আৱাজ চাৰিওফালে প্ৰতিধ্বনিত হৈ আছে। তন-মন-ধন-জন সকলো ফালৰ পৰাই অশান্তি অনুভৱ কৰি আছে। ভয়ে সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ সাধনকো শান্তিৰ পৰিৱৰ্তে অশান্তিৰ অনুভৱ কৰাই আছে। আজিৰ আত্মাসকল কিবা নহয় কিবা ভয়ৰ বশীভূত হৈ আছে। থাই আছে, চলি আছে, উপাৰ্জন কৰি আছে, ক্ষণিকৰ আমোদপ্ৰমোদো কৰি আছে কিন্তু ভয় ভয়কৈ। তেওঁলোকে নাজানে কালিলৈ কি হ’ব। গতিকে য’ত ভয়ৰ সিংহাসন, যেতিয়া নেতাহেই ভয়ৰ চকীত (পদৱীত) বহি আছে তেন্তে প্ৰজাৰ কি হ’ব। যিমান ডাঙৰ নেতা সিমানেই অংগৰক্ষক (নিৰাপত্তাৰক্ষী) থাকিব। কিয় বাৰু? ভয় আছে নহয় জানো। গতিকে ভয়ৰ সিংহাসনত ক্ষণিকৰ আমোদপ্ৰমোদ কি হ’ব? শান্তিময় নে অশান্তিময়? বাপদাদাই এনেকুৱা ভয়ভীত সন্তানসকলক সদাকালৰ সুখময়, শান্তিময় জীৱন দিবৰ বাবে তোমালোক সন্তানসকলক শান্তিৰ

অৱতাৰৰ ৰূপত নিমিত্ত বনাইছে। শান্তিৰ শক্তিৰ দ্বাৰা বিনা খৰচত ক'ৰ পৰা ক'লৈ গৈ উপস্থিত হ'ব পাৰা? ইহলোকৰ পৰাও সিপাৰে। নিজৰ মিঠা ঘৰত কিমান সহজতে গৈ উপস্থিত হোৱা! পৰিশ্ৰম কৰিবলগীয়া হয়নে? শান্তিৰ শক্তিৰ দ্বাৰা প্ৰকৃতিজীৱ, মায়াজীৱ কিমান সহজতে হোৱা? কিহৰ দ্বাৰা? আত্মিক শক্তিৰ দ্বাৰা। যেতিয়া এটমিক (আণৱিক) আৰু আত্মিক দুই শক্তিৰ মিলন হৈ যাব। আত্মিক শক্তিৰ দ্বাৰা এটমিক শক্তিও সত্বেপ্ৰধান বুদ্ধিৰ দ্বাৰা সুখৰ কাৰ্যত ব্যৱহৃত হ'ব তেতিয়া দুই শক্তিৰ মিলনৰ দ্বাৰা শান্তিময় দুনিয়া এই ভূমিত প্ৰত্যক্ষ হ'ব কিয়নো শান্তি, সুখময় স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত এই দুয়োটা শক্তি থাকে। গতিকে সত্বেপ্ৰধান বুদ্ধি অৰ্থাৎ সদায় শ্ৰেষ্ঠ, সত্য কৰ্ম কৰাৰ বুদ্ধি। সৎ অৰ্থাৎ অবিনাশীও হয়। প্ৰতিটো কৰ্ম অবিনাশী পিতা, অবিনাশী আত্মা - এইটো স্মৃতিৰে অবিনাশী প্ৰাপ্তি কৰাওঁতা হ'ব সেইবাবে কোৱা হয় সৎ কৰ্ম। গতিকে এনেকুৱা সদাকালৰ বাবে শান্তি দিওঁতা, শান্তিৰ অৱতাৰ হোৱা। বুজি পাইছা। অম্মা-

এনেকুৱা সদায় সত্বেপ্ৰধান স্থিতিৰ দ্বাৰা, সৎ কৰ্ম কৰোঁতা আত্মাসকলক, সদায় নিজৰ শক্তিশালী ভাৱনাৰ দ্বাৰা অনেক আত্মাক শান্তিৰ ফল দিওঁতা, সদায় মাষ্টৰ দাতা হৈ, শান্তি দাতা হৈ শান্তিৰ কিৰণ বিশ্বত বিয়পাই দিওঁতা, এনেকুৱা পিতাৰ বিশেষ কাৰ্যৰ সহযোগী আত্মাসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

লণ্ডনৰ নবেল বঁটা বিজয়ী বৈজ্ঞানিক জোচিফ্ৰ ব্ৰাভা ই বাপদাদাৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰি আছে :-

শান্তিৰ শক্তিৰ অনুভৱকো অনুভৱ কৰানে? কিয়নো শান্তিৰ শক্তিয়ে গোটেই বিশ্বক শান্তিময় কৰি তোলে। আপুনিও শান্তি প্ৰিয় আত্মা নোহোৱা জানো! শান্তিৰ শক্তিৰ দ্বাৰা বিজ্ঞানৰ শক্তিকো যথার্থ ৰূপত কাৰ্যত লগালে বিশ্বৰ কল্যাণ কৰাৰ নিমিত্ত হ'ব পাৰা। বিজ্ঞানৰ শক্তিবো আৱশ্যক আছে কিন্তু কেৱল সত্বেপ্ৰধান বুদ্ধিৰ হ'লেহে ইয়াক যথার্থ ৰূপত প্ৰয়োগ কৰিব পাৰিবা। এতিয়া কেৱল এই জ্ঞানৰেই অভাৱ আছে যে যথার্থ ৰীতিৰে ইয়াক কেনেকৈ কাৰ্যত লগোৱা যায়। এই বিজ্ঞানেই এই জ্ঞানৰ আধাৰত নতুন সৃষ্টিৰ স্থাপনাৰ নিমিত্ত হ'ব। কিন্তু এতিয়া সেই জ্ঞান নথকাৰ কাৰণে বিনাশৰ ফালে ধাৱমান হৈ আছে। গতিকে এতিয়া এই বিজ্ঞানৰ শক্তিক চাইলেন্সৰ শক্তিৰ আধাৰত বহুত ভাল কাৰ্যত লগোৱাৰ বাবে নিমিত্ত হোৱা। ইয়াতো নবেল বঁটা ল'বা নহয়! কিয়নো আৱশ্যকতা এতিয়া এই কাৰ্যৰে। গতিকে যেতিয়া যি কাৰ্যৰ আৱশ্যকতা হয় তাত নিমিত্ত হওঁতাজনক সকলোৱে শ্ৰেষ্ঠ আত্মাৰ দৃষ্টিৰে চাব। গতিকে বুজি পাইছা কি কৰিব লাগিব! এতিয়া চাইলেন্স আৰু চাইলেন্সৰ সংযোগ কেনেকুৱা আৰু দুয়োটাৰ সংযোগত কিমান সফলতা হ'ব পাৰে, ইয়াৰে গৱেষণা কৰা। গৱেষণাত ৰুচি আছে নহয়! এতিয়া এইটো কৰিবা। ইমান ডাঙৰ কাৰ্য কৰিব লাগিব। এনেকুৱা দুনিয়া গঢ়ি তুলিবা নহয় জানো। অম্মা-

ইউ . কে . দলৰ লগত :- অতি মৰমৰ সন্তানসকলৰ সদায় পিতাৰ সৈতে সাক্ষাৎ হৈয়ে থাকে। পিতা সদায় লগত আছে, এইটো অনুভৱ সদায় হয় নহয় জানো? যদি পিতাৰ সান্নিধ্যৰ পৰা অলপো ফালৰি কাটি যোৱা তেন্তে মায়াৰ চকু অতি তীক্ষ্ণ। মায়াই লক্ষ্য কৰি থাকে এওঁ অলপ ফালৰি কাটি আহিছে গতিকে নিজৰ বনাই লয়, সেইবাবে কেতিয়াও ফালৰি কাটি নাহিবা। সদায় পিতাৰ সান্নিধ্য। যেতিয়া বাপদাদাই নিজে সদায় লগত থকাৰ অফাৰ দি আছে তেন্তে সংগী কৰি লোৱা উচিত। এনেকুৱা সান্নিধ্য গোটেই কল্পত কেতিয়াও নাপাবা, যে পিতা আহি ক'ব মোৰ লগত থাকা। এনেকুৱা ভাগ্য সত্যযুগতো নহ'ব। সত্যযুগতো আত্মাসকলৰ সান্নিধ্যত থাকিবা। গোটেই কল্পত পিতাৰ সান্নিধ্য কিমান সময় পোৱা? বহু কম সময় নহয় জানো। গতিকে অলপ সময়তে যদি ইমান ভাগ্য পোৱা তেন্তে সদায় সান্নিধ্যত থাকিব নালাগে জানো। বাপদাদাই সদায় পৰিপক্ক স্থিতিত স্থিত হৈ থকা সন্তানসকলক চাই আছেইক। কিমান মৰমৰ সন্তান বাপদাদাৰ সন্মুখত আছে। প্ৰতিগৰাকী সন্তানেই অতি মৰমৰ। বাপদাদাই ইমান মৰমেৰে সকলোকে ক'ৰ ক'ৰ পৰা বিচাৰি একত্ৰিত কৰিছে। এনেকুৱা বিচাৰি অনা সন্তানসকল সদায় পৰিপক্ক হ'ব, কেঁচা হ'ব নোৱাৰে। অম্মা-

পৰ্চনেল (ব্যক্তিগত) মহাবাক্য - বিশেষ পাৰ্টেধাৰী অৰ্থাৎ প্ৰতিটো খোজত , প্ৰতি টো চেকেণ্ডত সদায় এলাৰ্ট (সজাগ), এলেহুৱা নহয় -

সদায় নিজকে চলোতে-ফুৰোতে, খাওঁতে-লওঁতে বেহুদ বিশ্ব ড্ৰামাৰ ষ্টেজত বিশেষ পাৰ্টেধাৰী আত্মা বুলি অনুভৱ কৰানে? যিসকল বিশেষ পাৰ্টেধাৰী হয় তেওঁলোকৰ সদায় সকলো সময়তে নিজৰ কৰ্ম অৰ্থাৎ পাৰ্টৰ ওপৰত মনোযোগ থাকে কিয়নো গোটেই ড্ৰামাৰ (নাটক) আধাৰেই হৈছে 'হিৰ' পাৰ্টেধাৰীসকল (মুখ্য ভূমিকা পালন কৰোঁতাসকল)। তেন্তে এই গোটেই ড্ৰামাৰ আধাৰ তোমালোক নোহোৱা জানো। গতিকে বিশেষ আত্মাসকলৰ বা বিশেষ পাৰ্টেধাৰীসকলৰ সদায় ইমানেই মনোযোগ থাকেনে? বিশেষ পাৰ্টেধাৰী কেতিয়াও এলেহুৱা নহয়, সজাগ হয়। গতিকে কেতিয়াবা আলস্যতো আহি নাযায়? কৰিতো আছোৱেই, গৈটো পামেই..... এনেকৈতো নাভাবা? কৰিতো আছা কিন্তু কেনেকুৱা গতিৰে কৰি আছা?

চলিতো আছা কিন্তু কেনেকুৱা গতিত চলি আছা? গতিৰো অন্তৰ থাকে নহয়। ক'ত খোজকাটি যাওঁতা আৰু ক'ত প্লেনেৰে যাওঁতা! কওঁতে কোৱা হ'ব যে খোজ কাটি যোৱাজনো গৈ আছে আৰু প্লেনেৰে যোৱাজনো গৈ আছে কিন্তু পাৰ্থক্য কিমান? গতিকে কেৱল গৈ আছে, ব্ৰহ্মাকুমাৰ হৈ গ'লা মানে গৈ আছে কিন্তু কেনেকুৱা গতিৰে? তীব্ৰগতিৰে যোৱাসকলহে সময়ত গন্তব্য স্থানত উপস্থিত হ'বগৈ, নহ'লে পিছত বৈ যাব। ইয়াতো প্ৰাপ্তিতো হয় কিন্তু সূৰ্যবংশীৰ হয় নে চন্দ্ৰবংশীৰ হয়, পাৰ্থক্যতো থাকিব নহয় জানো। গতিকে সূৰ্যবংশীত আহিবৰ বাবে প্ৰতিটো সংকল্প, প্ৰতিটো বাণীত সাধাৰণতা সমাপ্ত হওঁক। যদি কোনোবা হিৰ' এক্টৰে (মুখ্য ভাওৰীয়া) সাধাৰণ অভিনয় কৰে তেতিয়া সকলোৱে তেওঁক লৈ নাহাঁহিব জানো। গতিকে এইটো যাতে সদায় স্মৃতিত থাকে যে মই বিশেষ পাৰ্টধাৰী হওঁ সেইবাবে প্ৰতিটো কৰ্মই বিশেষ হওঁক, প্ৰতিটো খোজ বিশেষ হওঁক, প্ৰতিটো চেকেণ্ড, প্ৰতিটো পল, প্ৰতিটো সংকল্প শ্ৰেষ্ঠ হওঁক। এনেকুৱা নহয় যে এয়া 5 মিনিটহে সাধাৰণ হ'ল। পাঁচ মিনিট পাঁচ মিনিট নহয়, সংগম যুগৰ পাঁচ মিনিটৰো বহু মহত্ব আছে, পাঁচ মিনিট পাঁচ বছৰতকৈও বেছি সেইবাবে ইমান মনোযোগ থকা উচিত। ইয়াকে তীব্ৰ পুৰুষাৰ্থী বুলি কোৱা হয়। তীব্ৰ পুৰুষাৰ্থীসকলৰ শ্লোগান কি বাৰু? “এতিয়া নহ'লে কেতিয়াও নহ'ব”। গতিকে এইটো সদায় স্মৃতিত থাকেনে? কিয়নো সদাকালৰ ৰাজ্য-ভাগ্য প্ৰাপ্ত কৰিব বিচাৰিলে মনোযোগো সদায় থকা উচিত। এতিয়াৰ অলপ সময়ৰ সদায় দিয়া মনোযোগে বহুত কালৰ বাবে, সদাকালৰ প্ৰাপ্তি কৰাব। গতিকে সকলো সময়তে যাতে এইটো স্মৃতিত থাকে আৰু পৰীক্ষা কৰা যে চলোতে-ফুৰোতে কেতিয়াবা সাধাৰণতাতো আহি নাযায়? যিদৰে পিতাক পৰম আত্মা বুলি কোৱা হয়, তেন্তে পৰম নহয় জানো। গতিকে যেনেকুৱা পিতা তেনেকুৱা সন্তানসকলো প্ৰতিটো কথাতে পৰম অৰ্থাৎ শ্ৰেষ্ঠ হোৱা।

গতিকে এতিয়া নিজৰ পুৰুষাৰ্থো তীব্ৰ হওঁক আৰু সেৱাতো কম সময়, কম পৰিশ্ৰম হওঁক আৰু সফলতা বেছি হওঁক। এজনে অনেকৰ সমান কাম কৰক। সেয়েহে এনেকুৱা পৰিকল্পনা কৰা। পঞ্জাৱতো হয়েই বহুত পুৰণা। সেৱাৰ আদিৰ পৰাই আছা গতিকে আদি স্থানৰসকলে কোনো আদি ৰত্ন উলিওৱা। এনেয়েও পঞ্জাৱক সিংহৰ সৈতে ৰিজোৱা হয়। সিংহই গোজৰে। গোজৰা অৰ্থাৎ শক্তিশালী আৱাজ। এতিয়া চাম - কি কৰা আৰু কোনে কৰা?

বৰদান: অমৃতবেলাৰ পৰা ৰাতিলৈকে স্মৃতি ৰ বিধিপূৰ্বক প্ৰতিটো কৰ্ম কৰোঁ তা সিদ্ধি স্বৰূপ হোৱা
অমৃতবেলাৰ পৰা ৰাতিলৈকে যি কৰ্ম কৰা, স্মৃতিৰ বিধিপূৰ্বককৰা তেতিয়া প্ৰতিটো কৰ্মতে সিদ্ধি প্ৰাপ্ত কৰিবা। সকলোতকৈ ডাঙৰ সিদ্ধি হৈছে - প্ৰত্যক্ষ ফলৰ ৰূপত অতিন্দ্ৰিয় সুখৰ অনুভূতি হোৱা। সদায় সুখৰ লহৰত, আনন্দৰ লহৰত উটি-ভাহি থাকিবা। গতিকে এয়া প্ৰত্যক্ষ ফলো পোৱা যায় আৰু ভৱিষ্যত ফলো পোৱা যায়। এই সময়ৰ প্ৰত্যক্ষ ফল ভৱিষ্যতৰ অনেক জন্মৰ ফলতকৈ শ্ৰেষ্ঠ। এতিয়াই কৰিলা আৰু এতিয়াই পালা- ইয়াকে কোৱা হয় প্ৰত্যক্ষ ফল।

শ্লোগান: নিজ কে নিমিত্ত বুলি ভাবি প্ৰতিটো কৰ্ম কৰা তেতিয়া উপৰাম আৰু স্নেহী হৈ থাকি বা , ‘মই ভাৱ’
আহিব নোৱাৰিব।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!